

været i Forbindelse med, ser ham pludselig drage bort, nægtet Godkendelse af Sundhedsstyrelsen; hvad maa de mene om ham? Og for hans Fremtid, hvad betyder dette? Enhver kan sige sig det selv.

Men hvad betød denne Nægtelse af Godkendelse for Broager Apoteks Vedkommende? Hvis det var rigtigt, at man her maatte være særlig forsigtig, og at det derfor gjaldt om snarest at skaffe dette Apotek de bedst mulige Bestyrerforhold, hvilken Virkning fik saa Nægtelsen af Godkendelse her? For det første den, at efter at Max Jantzen efter Nægtelsen af Godkendelsen i tre Uger havde bestyret Apoteket, kom der en ældre Farmaceut derned, som sad der i 1½ Maaned, tror jeg, og som Sundhedsstyrelsen derefter nægtede Godkendelse som absolut uanvendelig. Og derefter sad der yderligere i længere Tid, ogsaa 1—1½ Maaned, som Bestyrer en kvindelig Medhjælper uden farmaceutisk Kandidateksamen, altsaa med den almindelige forberedende Eksamen, eller hvad den hedder. Altsaa, efter at man havde nægtet den Mand, hvis Kvalifikation er i Almindelighed er saadanne, som jeg har skildret dem, og mod hvis personlige Forhold der ikke har kunnet anføres noget som helst, saa tilvejebringer man en Situation, hvorved en ringere Bestyrelsesform er til Stede!

Hvor ejendommelig hele denne Sag er, fremgaar af følgende. Gennem en Sagfører har Hr. Max Jantzen henvendt sig til Justitsministeriet for at indanke den af Sundhedsstyrelsen truffne Beslutning, og denne Sagfører har henvendt sig til Sundhedsstyrelsen og forelagt den følgende to Spørgsmaal: „Kan Hr. Jantzen tage Plads som Kandidat paa et Apotek og paa eget Ansvar tilberede og ekspedere Recepter fra Lægerne?“ Herpaa svarede Sundhedsstyrelsen: „Ja, Hr. M. Jantzen kan i sin Egenkab af farmaceutisk Kandidat udføre faglige Arbejder paa eget Ansvar.“ Det andet Spørgsmaal var: „Kan Hr. M. Jantzen under hans Apotekers Forfald bestyre Apoteket paa dennes Vegne?“ Sundhedsstyrelsen svarede: „Ja.“ Hvorledes er det nu for en almindelig menneskelig Opfattelse muligt at forstaa, at Sundhedsstyrelsen, som kan svare saaledes, at han paa eget Ansvar kan tilberede og ekspedere Recepter for Lægerne — det kan han ifølge Loven —, og at han under Bestyrerens Forfald kan bestyre Apoteket paa dennes Vegne — det kan han efter Loven —, har nægtet at godkende ham som Bestyrer, da dette Spørgsmaal forelaa, uden at kunne

paaberaabe sig noget som helst Punkt i Loven derfor?

Desværre fik Henvendelsen til Justitsministeren ikke noget gunstigt Resultat. Justitsministeriet svarede, at det ikke fandt Grund til at foretage noget i Anledning af den fremsatte Besværing. Dette beklager jeg i høj Grad, idet jeg tror, at det havde været ønskeligt, om Justitsministeriet havde tilvejebragt en Ordning. Hvorvidt der indenfor Sundhedsstyrelsen har været en Villie, som har ledet Sundhedsstyrelsens Skridt de Veje hen, som har ført til det for Hr. Jantzen ugunstige Resultat, ved jeg ikke. Jeg er overbevist om, at det ikke kan have været hele Sundhedsstyrelsen, og jeg er navnlig overbevist om, at det paa ingen Maade kan være en Villie hos den højtærede Formand for Sundhedsstyrelsen, som har ført til dette Resultat. Men man ved, at undertiden kan en kollegial Styrelses Skridt fra enkelt Side indenfor dens Midte ledes paa en saadan Maade, at til sidst den hele Institution staar bundet. Det Resultat, som her foreligger, synes mig at være af den Art, at man maa sige, at Sundhedsstyrelsen er kommet til at gøre en Mand en saadan Uret, at det er saare vanskeligt at oprette den igen, idet der uberettiget er tilføjet ham en Skade af et Omfang, som Sundhedsstyrelsen i det Øjeblik, den udstedte denne Nægtelse af Godkendelse, ikke har kunnet forestille sig. Jeg haaber, at den højtærede Minister — og i det Samraad og de derefter følgende Samtaler, jeg har ført med ham derom, har jeg haft Indtrykket af, at den højtærede Justitsminister har et Ønske i saa Henseende — vil kunne genoprette den saaledes tilvejebragte Skade.

Saaledes ligger altsaa Tilfældet. De Slutninger, jeg drager deraf, er, at Forholdene vedrørende Bestyrelsen af Apoteker ikke i Øjeblikket er ordnet paa en saadan Maade, at man kan føle sig tryk, og at den farmaceutiske Stand ikke kan føle sig tryk mod Vilkaarlighed, og at det derfor er særdeles ønskeligt, at der med Hensyn til Bestyrelsen af Apoteker til de gældende Lovbestemmelser føjes bestemte Regler, som værges mod enhver, selv den ringeste, Mistanke om, at Vilkaarlighed kan finde Sted.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen, Fredag den 20. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden: